

MÖRRUM 10/13-6-93.

Vi var fyra, som åkte till Mörrum, för att blöta våra flugor och drag.

Det var Gert Jenssen, Jan Melin, Ingemar Magnusson och undertecknad.

I år var det knepigt att få fiskekort bokade, varför vet jag inte.

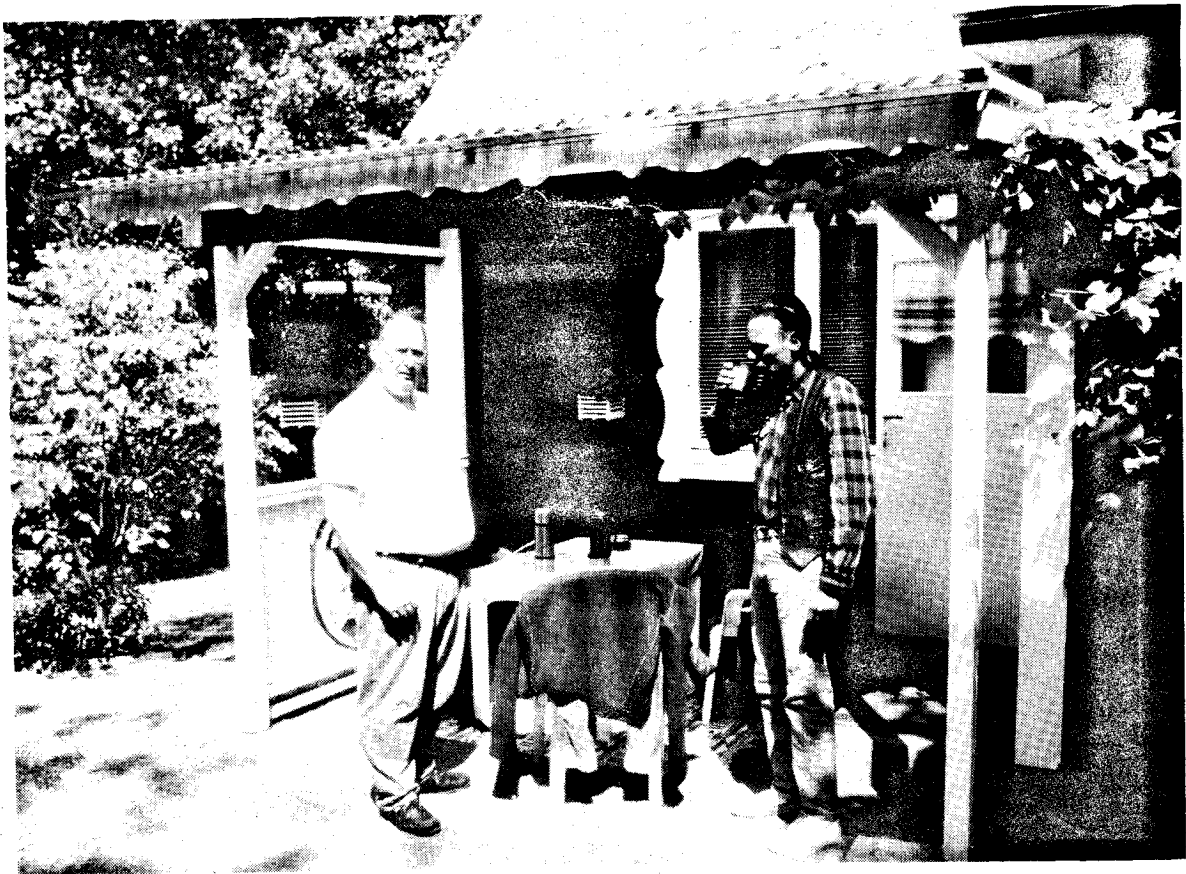
Jag lyckades bara boka en dags fiske i ån, därför beslöt Jan och jag, att vi även skulle prova på trolling i Hanöbukten.

Vi malmöbor åkte redan kvällen före, medan Ingemar från Vik anslöt sig på morgonen. Stugan var en ny bekantskap för oss alla, en mycket positiv sådan. Huset vi hyrt låg på en fin, liten naturtomt i utkanten av Mörrum. Dit vill vi gärna komma tillbaka.

Dag ett skulle vi således fiska i ån. Dagen före hade två stycken laxar, runt 10 kg, fångats på fluga. Förhållandena var ungefär som vanligt vid denna årstid: 10m3, 18°C i ån. Fisket startade vi på pool 4-5, utom Ingemar som föredrog norra sträckan. När vi träffades för gemensam lunch, hade vi alla haft lika många hugg dvs inga.

Efter lunchen på Golfbanans restaurang, med bla Kenneth Svensson, beslöt vi att göra ett besök i fiskeshopen i Karlshamn, för att få lite fakta om dom senaste dagarnas trollin^gfiske och kanske köpa någon fiskepryl.

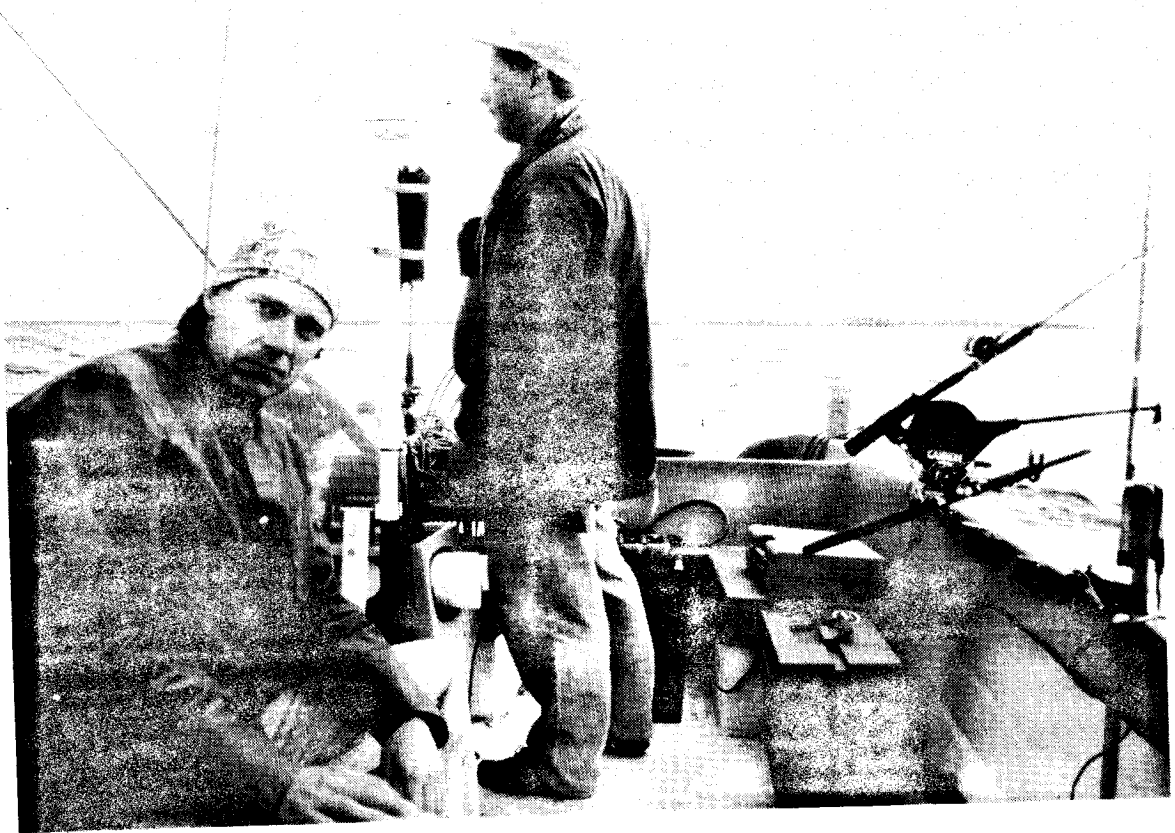
Sedan ville Gert och jag prova pool 17. Där var det gott om fisk. Jan var tveksam till att dra på sig vadarna i sommarvärmen, så han föredrog att fiska spinnfluga i pool 2. Ingemar fiskade återigen på norra sträckan. Gert och jag gav fisken i pool 17^{och pool 17} chansen att hugga på våra granna flugor.

Vi fiskade av poolen till det blev mörkt, men där fanns ingen lax som ville bita i våra flugor. Jan hade heller inget roligt att förtälja, när vi möttes vid bilen en stund efter mörkrets inbrott. Tillbaka i stugan, njöt vi av en kall öl, samtidigt som vi pratade om morgondagens trollingfiske. Trötta, och med spända förväntningar på morgondagen somnade vi snabbt.

När klockan ringde tidigt på fredagsmorgon, var vi väldigt slöa alla tre. Men efter viss möda kom vi igång med kaffe och tea kokning. SMHI hade lovat ostlig vind, vilket inte är den bästa trollingvinden i Pukaviken. Den ostliga vinden skulle vara svag till måttlig. Men när vi var på väg ut på böljan den blå, såg vi att vågorna rullade på rätt kraftigt. Mer än vi hade förväntat.

På radion hörde vi att det var flera båtar ute, men det verkade inte som dom hade lurat på någon lax, ännu. Några hade varit ute sedan det ljusnade. Nåväl vi riggade våra spön, både för djup- resp yttrolling. Yttrolling hade gett en del fisk tidigare.

Jag som är novis på laxtrolling, trodde inte att laxen kunde hugga bara någon meter under ytan. Det blev jag övertygad om, för efter ett par timmars händelselöst fiske "skrek" det till i Gerts rulle: FISK skrek Jan. Jag och Jan fick sno oss att veva upp våra djuptrolling riggar. Gerts drag gick i ytan, bara nertyngd av ett sänke, direkt på linan (ca 30 gr). Samtidigt som detta hände började sjön att bli rätt grov.

Laxen drog iväg med en hel del lina, svårt att uppskatta hur mycket. Efter denna långgrusning, blev det några korta rusningar, sedan började fisken att bli trött. Vid andra försöket lyckades Jan att håva fisken, jag som för en gångs skull var aktiv med kameran, fick ett par fina kort fighten. Laxen vägde 9.5 kg och var superfin.

Efter beundran av fisken och grattis till Gert, började vi trolla igen, men nu var sjön grov. Efter bara några minuter hojtade Jan: Upp med grejerna igen. Detta går inte. Gert och jag som inte är några "sjöbusar" förstod direkt vad han menade. Vågorna gick nu höga. Även om man stod upp i båten såg man inte över vågtopparna. Efter viss möda lyckades vi komma i hamn. Konstigt nog blev varken Gert eller jag sjösjuka, kanske för vi fick koncentrera oss på att lotsa båten i hamn. Eftermiddagen tillbringade jag, mycket behagligt i solskenet, på verandan vid vår stuga. Här intog jag en eller två kalla öl av bästa sort, samtidigt som en del redskapsvård gjordes. Gert och Jan var på väg till Malmö. Gert skulle inte fiska mer och Jan hade något "datamojs" som han var tvungen att ordna. Jan och jag skulle trolla även lördag och söndag. Vi hoppades på att vinden skulle mojna inför lördagens fiske.

Vinden hade mycket riktigt lagt sig, men det gick fortfarande ganska grov sjö. Vi hade tänkt trolla längre ut, men där fick vi tänka om. Timmarna gick medan vi körde våra rundor i Pukaviken, men inget hände. På radion hördes heller inga jubelrop. När vi på eftermiddagen beslöt oss för att köra mot hamnen, skrek det till i en av Jans rullar. Jag som satt och halvsov reagerade först när Jan började skrika: FISK FISK, Kent vakna. Nu blev det full fart med att veva in den andra betena, medan laxen bara drog iväg, så det skrek i rullen. Det verkade vara en rejäl lax. Efter den första långrusningen, blev det några korta rusningar, sedan började den att tröttna. När Jan pressade in den till båten och jag stod beredd med den stora håven, såg jag en silverglänsande skönhet glida fram i vattnet. Dock ingen jätte. Den verkade vara av samma storlek som Gerts.

Håvningen gick problemfritt och nu låg den granna fisken på durken, i all sin prakt. Vågen visade 9.6 kg.

Detta blev en fin avslutning på denna dag.

Vi hade tänkt tälta på Boön, men vädergubben lovade åska till natten, så vi antog ett erbjudande från Kenneth att sova hemma i hans hus.

Söndagen började med ett härligt solsken, åskan hade vi inte hört, men vi sov nog ganska hårt. Nu satt vi och intog en stor frukost tidigt på morgonen.

Detta blev en härlig dag på havet. Ingen vind, nästan ingen dyning, strålände sol och logiskt sett en stor lax till mig. Fisket har dock ingen logik, därav ingen fisk idag. Vi kunde fiska av en stor yta, men vad hjälpte det.

För att avsluta denna historia: kan vi summera hyfsat fiske, trevligt umgänge och att stugan vi hyrde de två första dagarna, vill vi gärna hyra igen.

Vid pennan Kent Lindell